

Øre pr. kg. Desuden fandtes en Del andre Ting, men alene disse Stykker var solgt til den første Jernhandler for 50 Øre pr. kg. Altsaa, denne Jernhandler har købt disse Dele for $\frac{1}{5}$ af deres Værdi som gammelt Gods. Saadanne Eksempler kunde nævnes i Tusindvis. Dette viser tilstrækkeligt, at denne Handel med gamle Sager kan være overordentlig uheldig og i høj Grad undrages Politiets Kontrol. Nu er det givet, at Pantelaanervirksomhed kan ikke bedømmes alene ud fra Spørgsmaalet om Retssikkerheden, den har, som den humane Institution den er, den anden og meget store Opgave, at den Mand, der ejer en Ting og er i øjeblikkelig Nødtilstand, kan henvende sig der for midlertidig at gøre denne Ting i Penge. Men at der kan gøres mere for at kontrollere denne Virksomhed, end der nu gøres, er sikkert, og det kan man ogsaa se ved en Sammenligning med, hvad der er foretaget i saa Henseende mange Steder i Udlandet, f. Eks. i Paris ved det bekendte *mont de piété*, og i større tyske Byer, f. Eks. i Dresden og Hamborg. Der er der ganske anderledes truffet Foranstaltning til at faa Haand i Hanke med Forbrydelser, hvor Pantsætning iværksættes, og den hurtige Opdagelse. Thi der er ingen Tvivl om, at dette er det centrale. Man kan ikke gaa ud fra, at man ved at opdrage Børnene moralsk o. s. v. kan faa den Slags Synder ud af Verden, man maa have en saadan Tilstand, at de vedkommende har Følelsen af, at hvis de begaar dem, er der stor Sandsynlighed for, at det bliver opdaget. Kriminalistforeningen har, saa vidt jeg ved, tilstillet den højtærede Justitsminister Udkast til en Lov paa dette Omraade, og det er egentlig det, jeg gerne vil lyse efter. Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, om han agter at føre denne Sag videre, thi det er meget paakrævet.

Nu ved jeg, at der her, ligesom ved Skolespørgsmaalet, jeg talte om, er Vanskeligheder, der stammer fra, at disse Forhold sorterer under forskellige Ministerier. Saa vidt jeg kan tænke mig, maa Assistenshuset sortere under Finansministeriet, Pantelaanere og Jernhandlere under Indenrigsministeriet, og den Lov, der her kunde være Tale om, maa efter hele

Sagens Karakter sortere under Justitsministeriet. Jeg kan da tænke mig, at det, at Sagen er trukket i Langdrag, uden at vi har hørt noget fra den højtærede Justitsminister i den Retning, kan skyldes den Omstændighed, at mange forskellige ledende Institutioner skal have med den at gøre.

Visse industrielle Institutioner har søgt at støtte denne Sag, idet de har indsendt et Andragende til Justitsministeriet om Støtte af Lovgivningen paa dette Omraade. Det er underskrevet af 22 forskellige industrielle Organisationer og yderligere tiltraadt af en Del større Enkeltvirksomheder som Burmeister & Wain og Københavns Telefon-Aktieselskab, samt af Institutioner som Dansk Ingeniørforening og Industriraadet. I dette Andragende, som den højtærede Formand maaske vil tillade mig at oplæse et Par Linier af, pointeres det, „at Handel med brugte Sager er undergivet en Lovgivning, der er væsensforskellig fra den angaaende Pantelaanervirksomhed gældende Lovgivning, at Markandisere og Jernhandlere har Ret til at købe af Børn og ganske unge Mennesker, at disse næringsdrivende ikke er pligtige at modtage og gøre sig bekendte med Politiets Meddelelser eller at meddele Politiet de Oplysninger angaaende begaaede Forbrydelser, de ved Udøvelsen af deres Forretningsvirksomhed maatte komme under Vejr med, og at Politiet mangler enhver Adkomst til at føre Kontrol med disse Virksomheder samt til at give Forskrifter om, at Forhandlerne i visse Tilfælde skal lade sig forevise Legitimation for, at Sælgeren er den Person, han udgiver sig for at være“. Jeg tror, det her er præciseret, hvad det drejer sig om, og jeg kan ikke se, der er noget i Vejen for, at det meste af det ønskede kan gennemføres. Jeg antager, at det sidste, med Hensyn til Legitimation, kan volde mest Vanskelighed, fordi det strider mod den Opfattelse, at al denne Pantelaanervirksomhed skal foregaa saa diskret som muligt af Hensyn til de ofte stakkels Mennesker, der er kommet til at søge derhen, og som ikke ønsker, at nogen faar noget at vide derom. Men da man har en meget stærk Tavshedspligt, i alt Fald for Assistenshusets Vedkommende, og da Pantelaanerne for deres egen Skyld har den samme Tavshedspligt, kan